

Шамоилул-Муҳаммадия / РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙХИ ВАСАЛЛАМНИНГ КЎРИНИШЛАРИ / 377-ҳадис

377 - حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي فُدَيْكٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبْنُ أَبِي ذِئْبٍ، عَنْ مُسْلِمٍ بْنِ جُنْدُبٍ، عَنْ تَوْفِيلِ بْنِ إِيَّاسٍ الْهَذِيلِيِّ، قَالَ: كَانَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ لَنَا جَلِيسًا، كَانَ نِعْمَ الْجَلِيلِ، وَإِنَّهُ اتَّقَلَبَ بِنَا ذَاتَ يَوْمٍ، حَتَّىٰ إِذَا دَخَلْنَا بَيْتَهُ وَدَخَلَ فَاغْتَسَلَ، ثُمَّ خَرَجَ وَأَتَيْنَا بِصَحْفَةٍ فِيهَا حُبْزٌ وَلَحْمٌ، فَقُلْنَا لَهُ: يَا أَبَا مُحَمَّدٍ، مَا يُبَكِّيكَ؟ فَقَالَ: هَلْكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ يَشْبَعْ هُوَ وَأَهْلُ بَيْتِهِ مِنْ حُبْزِ الشَّاعِيرِ فَلَا أَرَانَا أُحْرَنَا لِمَا هُوَ خَيْرٌ لَنَا

Навфал ибн Иёс Хузайлий раҳматуллоҳи алайҳ айтади:

«Абдурраҳмон биз билан суҳбатдош эди. У қандай ҳам яхши суҳбатдош эди-я! У бир куни бизни (кетаётган йўлимииздан қайтариб) ўзи билан олиб кетди. Унинг уйига кирдик. Кирганимизда у ғусл қилиб чиқди. Бизга бир тавоқда нон ва гўшт келтирилди. Таом олдимизга қўйилганда Абдурраҳмон йифлади. Мен унга: «Эй Абу Муҳаммад, нима сабабдан йиғлаяссан?», дедим. У: «Расулуллоҳ соллоллоҳу алайҳи васаллам вафот этдилар, лекин у зот ва аҳли оиласларининг қорни арпа нонига тўймаган эди. «Бизга яхши бўлган нарса охиратга олиб қўйилган», деб ўйламайман», деди».

Манба: hadis.islom.uz

